

Escenificació - 60 anys sacerdoci Mn. Joan Ramon Ezquerria

1. *[La mare amb un nadó als braços]*

Hi havia una vegada una mare que volia batejar el seu fill acabat de néixer.

Però al poble no hi havia mossèn. Els tres # que hi havia els havien assassinat. Llavors, ella mateixa el va batejar: *Fill meu, jo et batejo en el nom del Pare, i del Fill i de l'Esperit Sant.*

I plorant de tristesa i alegria a l'hora va besar el seu fill, fet pel baptisme fill de Déu.

Tristesa, perquè el pare del nen no hi era, al bateig. També a ell l'havien matat. Alegria, perquè la mare sabia que, des del cel, el seu marit continuaria essent pare d'aquell infant.

2. *[La mare amb els tres fills; després, la mare amb el nen sol, i els altres germans una mica apartats, més lluny.- (Una cadira, una bossa o caixó amb rosegons de pa, una cadira i dos agulles de fer mitja)]*

El nen tenia un germà i una germana més grans. A casa, després de la guerra, faltava de tot.

"Mare, tinc gana, deien els nens sovint", i la mare mirava de donar-los un tros de pa - el pa del bon Jesús -... no tenia res més... després de la guerra, la gent es quedà molt pobra... no hi havia res... es passava gana...

Un dia, el nen estava assegut jugant, la mare feia mitja... el nen va veure que la mare aixecava els ulls... sentí que deia: *Bon Jesús, et dono gràcies per haver-me deixat patir tant!* El nen va aprendre per sempre que cal donar gràcies a Déu sempre, i no només quan les coses ens van bé.

3. *[Un mossèn, amb sotana, a taula, i amb el nen que dina amb ell... després, altres nens, que entren, es posen al voltant de mossèn, i després surten tots (taula, dues cadires, dos plats i vas)].* El vivia a la casa del costat de la rectoria. El mossèn el convidava sovint a esmorzar amb ell, així aquell mossèn ajudava a aquella mare tan pobra... el nen s'hi trobava tan bé, amb Mossèn! És que aquell mossèn, com Jesús, estimava molt els nens... tenia molts escolans... *[aquí entren els altres nens]* que passaven moltes estones amb ell, i després anaven de passeig... a jugar... d'excursió... amb els nens dels pobles veïns. *[Els nens surten, "estirant, emportant-se" mossèn amb ells].*

4. *[Cinc o sis nens, que entren un darrer l'altre, com si entressin al seminari... un bisbe... nens i nenes, representant la mare, els germans i familiars del nou mossèn]*

Alguns nens pensaven: i jo no podria ser com mossèn? Ser com Jesús, estimar com ell, als nens, als malats, a tothom, ensenyar a tots el que Jesús ens va ensenyar? I molts nens van entrar així al seminari. També el nostre amic. Al seminari va estudiar llatí i grec, filosofia i teologia. Aprenia moltes coses sobre Jesús i, sobre tot, aprenia a ser com Jesús. I s'anava fent gran. Fins que va arribar el dia que el van ordenar de capellà. Prostrat a terra, escoltava les lletanies dels sants... Després, agenollat, anava responent a les preguntes del Bisbe:

- Vols cooperar amb el teu bisbe i pasturar sense defallir el ramat confiat per Jesús?
- **Sí, ho vull.**
- Vols dedicar la teva vida a anunciar l'evangeli de Jesús, portar el seu perdó als pecadors i oferir als fidels l'aliment del cos i la sang de Jesús?
- **Sí, ho vull.**
- Vols acompanyar amb la pregària constant i a les persones que et siguin confiades i entregar la teva vida per elles, com ho feu Jesús?
- **Sí, ho vull.**
- Promets obeir-me, a mi i als meus successors?
- **Sí, ho prometo.**

Tot això va prometre aquell mossèn el dia 1 de novembre de 1959...

5. *[El nou mossèn, amb sotana... Diversos nens i nenes, que van passant cartells, amb els noms dels llocs que es van dient durant la narració...]*

El nou mossèn va ser nomenat vicari parroquial... fou superior del seminari menor... professor... després fou enviat a Salamanca, per estudiar grec i llatí, i ensenyar després aquestes matèries al seminari... després... després... Pont de Suert, parròquia del Carme... Vicari General... Torrefarrera... i finalment unitat pastoral el Carme-Sant Joan...

6. *[Escena final, en forma de diàleg, del narrador amb tots els nens i nenes de la catequesi]*

-- Nens i nenes, qui és aquest mossèn?

-- Mossèn Joan Ramon Ezquerro *[els nens i nenes ho diuen senyalant a mossèn]*

-- Què li diem?

-- Gràcies, perquè ets mossèn per a nosaltres.

-- Què li desitgem?

-- Que per molts anys pugui continuar sent mossèn.

[Ara els nens i nenes podrien dir-li o preguntar-li a mossèn el que volguessin]

[O bé es podria acabar cantant tots "Jesús amic meu"]